

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 306. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975276070304/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Helten

og du er vaklet ind i hendes Jomfrubur og sukket ned på hendes Stol."

Steffen lod sine Arme falde ned til Siden, mens Munden gled halvt op, og Øjnene sluttede sig til. Det magre Drengelæge i den stumpe Trøje sank sammen så løst som Knokkel i Knokkel, og da nu en af de mindre Søsken kom løbende gennem Skumringen med et stort Lagen, hun kastede over ham, så kun Hovedet sås. Iå han dér helt som et Lig, mens hans Barneansigt langsomt antog en deds tunge Hvile.

"Så du, Agnete," hviskede Fru Lenore, der ligesom Børnene ganske syntes at glemme os og Stuen omkring sig for den ubevægelige Skikkelse dér. "kom nu."

Og Agnete nærmede sig, med det sorte Hår gyngende over Ryggen som et Sørgeslor, og ved Stolen knæite hun ned, med de spinkle Arme udtrukte og det halv-nøgne Bryst tangt åndende. Langsomt, langsomt løftede hun Hænderne mod Broderen og hviskede:

"Og hør du, Ridder Hr. Åge,
Allerkæreste min!
Hvordan er der under den sorten Jord,
i Graven din?"

Og Steffen løftede medigt Hovedet og nynnede med brudt Stemme:

"Sådan er der under den sorten Jord,
i Grav hos mig:
som i det frydelig Himmerig,
ti glæd du dig!"

Agnete veg lidt, med Hænderne på Hjærtet, så bej-ede hun sig hastigt frem mod ham og hviskede som i Feber:

"Og hør du, Ridder Hr. Åge,
Allerkæreste min:
må jeg dig følge i sorten Jord,
i Graven din?"

Da løftede Steffen Hovedet lidt længere fra Stoleryg-